

каз'ва лѣтописец-ать «и суну копіемъ на Дре-
«лянъ, и летъ сквозь уши коневъ и удари въ ногу
«коневъ, бѣ бо дѣтскъ». Ако и да паднѣ копит-
то негово въ ногѣ коневѣ, той поче, а дружи-
на-та му доврѣши побѣдѣ-тѣ.

Въ 964 годинѣ Ольга прѣдаде на сына си
царство-то. Въ тѣхъ годинѣ той стигнѣ на
мѣжскы врѣстѣ, и споредѣ обычай-ать, боля-
ре, старци отъ сичкы-тѣ области, и народ-ать
сѣбрахѣ ся на сборѣ. Стража-та князева оби-
коли сѣборище-то. Старѣ жрецѣ сврѣши мо-
литвѣ-тѣ, кои-то бѣше прилична за той-зи редѣ,
цѣло море народѣ млѣчишкомѣ слушаше ду-
мы-тѣ му, и тутакѣ-си потреперѣ въздух-ать,
кога народ-ать изграмѣ: «Да ѣ живѣ великы
князь!» Четворица силны войници излѣзохѣ
отъ редовы-тѣ, зехѣ голѣмы-ать щитѣ вели-
ко-князевѣ, Святославѣ сѣднѣ на щит-ать, и
войници-тѣ го понесохѣ около посад-ать, го-
лѣмци-тѣ врѣвѣхѣ подирѣ му, народ-ать го
здрависоваше, стража-та удрише сѣ саби въ
кованы щитовы. Кога обиколихѣ три цѣти,
вѣскачихѣ Святослава на високо мѣсто, опа-
сахѣ му сабѣ, облѣкохѣ му порфирѣ, и го
примѣнихѣ сѣ сичко-то велико-князево облѣ-